

Mor Pere Madrenys, capellà secularitzat i periodista

Va morir dilluns a la matinada al centre geriàtric Maria Gay de Girona, on residia des de feia dos mesos

Va dirigir Presència durant quatre anys i en va treballar dotze al diari El Punt

Pere Madrenys i Caballé (Sils, 1932) va morir dilluns a la matinada al centre Maria Gay de Girona, on des de feia un parell de mesos residia al costat de la seva companya, Montserrat. Cinc anys enrere li havien diagnosticat la malaltia d'Alzheimer.

Fill petit de quatre germans d'una família de pagesos, va viure la guerra i va ingressar al seminari el 1944, quan tenia 12 anys. Va ser ordenat capellà el 8 de juliol del 1956 i el van destinar de vicari a Arenys de Mar, després a l'Escala i, finalment, a Olot, fins que, el 1959, se'n va anar a Navarra. Llicenciat en ciències de la informació per la Universitat de Pamplona, es va doctorar en dret canònic. Va ser oblat de l'Opus Dei des del 1957 fins a final del 1973.

Madrenys va treballar a Europa Press, El Correo Catalán, Presència —que va dirigir del 1979 al 1983—, Hoja del Lunes, Full Parroquial, Vida Catòlica, Or i Flama, Recvlli Olot Misión, i va ser el primer corresponsal d'El País a Girona. També va ser membre de la junta del Col·legi de Periodistes de la demarcació de Girona.

La seva vinculació amb el diari El Punt va començar l'any 1985, on va treballar-hi fins l'any 1997, moment en què es va jubilar. Va ser el primer jubilat de l'editora. Tal com ell mateix va explicar en una entrevista feta pel periodista Salvador Garcia-Arbós i publicada per aquest rotatiu el juliol del 2010 [<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/190218-no-te-cap-sentit-avui-l-ofici-de-capella.html?cca=3>] , va ser l'antic propietari d'El Punt, Joan Bosch, que el va fitxar com a cap de redacció. En aquesta entrevista deia textualment: “Ja ho veus, tinc dues vessants a la meua vida, que sovint s'han intercalat: capellà i periodista.” I a la pregunta de si era periodista per vocació o pel fet de ser un torracollons de mena, Madrenys contestava: “Les dues coses. El primer merder ja el vaig fer al seminari el primer any de ser-hi. Vam fer uns exercicis espirituals i, en un diari tabloide que tenien, hi va aparèixer l'article d'un tal Silvester, perquè era de Sils (Sils-vester), en què es denunciava que molts seminaristes s'adormien durant les meditacions.” Com a periodista d'El Punt, cal destacar les entrevistes que durant anys vam omplir les contraportades, molt personals, directes i plenes d'ironia.

Respecte de l'ofici de sacerdot, va declarar, en la mateixa entrevista: “No té cap sentit, avui, l'ofici de capellà tal com es veia llavors: home cèlibe, dedicat plenament a administrar sagraments, especialment el de la confessió, que me la vull carregar. Ja saps que va ser l'absolució col·lectiva el que va provocar l'organització del Fòrum Joan Alsina.” De fet, Madrenys va formar part del Fòrum Joan Alsina, branca crítica dins de l'Església catalana.

Després de jubilat, i segons va explicar ahir el seu nebot, Pere Madrenys i Caballé va seguir col·laborant amb la revista El Roure i amb altres publicacions, i estava molt vinculat amb les activitats de l'Associació de Veïns de Santa Eugènia i la parròquia del mateix barri. Serà justament en aquesta església parroquial on demà, a les sis de la tarda, se celebrarà una missa de comiat que, segons va destacar el seu nebot, vol ser oberta a la participació de tothom, “d'acord amb l'esperit acollidor, fresc i de proximitat” que va caracteritzar Pere Madrenys i Caballé al llarg de tota la seva vida.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 24-08-2021, Pàgina 24

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2018565-mor-pere-madrenys-capella-secularitzat-i-periodista.html>